

چیست دنیا از خدا غافل شدن!

دنیا برای چه کسی بد است؟ دنیا برای آن کسی که دنیا را برای دنیا بخواند بد است. اما آن کسی که دنیا را برای آخرت بخواند، دنیا برایش خوب است...
چیست دنیا از خدا غافل شدن! دنیایی که انسان را از یاد خدا غافل می‌کند، بد است.

اما اگر من دنیا را بخوانم تا در آن عبادت کنم، طاعت کنم، تحصیل علم کنم، به فقرا و زبردستان کمک کنم، و دنیا را مزرعه آخرت قرار دهم، تخم بکارم و در آخرت درو کنم، این دنیا خوب است. این دنیا قیمتی است.

انسان در یک ساعت از عمر دنیا چه قدر می‌تواند توشه برای آخرتش بردارد. کسانی که به مقامات عالی رسیدند در همین دنیا رسیدند. اگر دنیا نبود که آن‌ها هم به درجات بالا صعود نمی‌کردند. پس دنیا هم خوب هست و هم بد. وقتی در روایات و اخبار از دنیا مذمت می‌شود، این مذمت برای کسانی است که دنیا را به‌منظور دنیا می‌خواهند. کسانی که دنبال حرام هستند، کسانی که حلال و حرام حالی‌شان نمی‌شود، کسانی که ظلم و ستم و غارتگری می‌کنند، این دنیا بد است، اما دنیایی که شما مؤمنین دارید خوب است.

در محضر مجتهدی، جلد دوم، انتشارات مستعار، چاپ سوم، ۱۳۹۲، ص ۱۷

تهیه و تنظیم:

واحد فرهنگی کانون بقیه ...

مسجد صاحب‌الزمان (عج) رضی آباد پایین

E-Mail: mahname.meshkat@yahoo.com

کانال تلگرام مسجد: @sahebazamanmosque

SMS: ۵۰۰۰۲۹۱۷۵۰

مشکات

امام رضا(ع):

هر کس خودش را از ما بداند و خدا را اطاعت

نکند از ما نیست.

عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۵۸

واقعاً واسه چی؟

آقای صبوری معلم مدرسه از بچه‌ها پرسید که هدف از خلقت ما چیست؟ بچه‌های کلاس برخلاف همیشه ساکت بودند. اصولاً بچه‌ها دوست داشتند در بحث‌های کلاسی شرکت کنند و به همین دلیل بین معلم‌ها، آقای صبوری را خیلی دوست داشتند؛ چون با طرح سؤال و جواب خواستن از بچه‌ها، آن‌ها را مشتاق یادگیری می‌کرد.

آقای صبوری گفت: بچه‌ها، روی سؤالم فکر کردید؟ کی داوطلبه که جواب بده؟ علی دستش را بلند کرد و گفت: آقا اجازه؟ هدف از خلقت ما این بوده که خدا ما رو توی این دنیا بیاره تا امتحان بشیم که با نعمت هاش چه کار می‌کنیم. این‌رو بابامون می‌گه آقا! آقای صبوری لبخندی زد و گفت: آفرین علی جان! بفرما بشین.

سعید گفت: آقا معلم! خدا ما رو خلق کرده که درس بخونیم و آدم مهمی بشیم. آقای صبوری همین‌طور که به طرف صندلی‌اش می‌رفت، به شوخی گفت: چقدرم که شما درس می‌خونی! خسته نشی سعید آقا! بچه‌ها زدند زیر خنده و در همین حال و هوا بودند که احمد ابروهای پُرپشتش را درهم کشید و گفت: آقا اجازه؟ اومدیم توی دنیا که زندگی کنیم دیگه! آقای صبوری عینکش را روی بینی‌اش جابه‌جا کرد و گفت: «همین؟! فقط زندگی کنیم؟ بدون هدف؟!»

جواب سلام

توی نماز اگه یه بچه هم به آدم سلام کنه جواب سلامش واجبه. خیلی‌ها به این موضوع توجه نمی‌کنن.

توضیح المسائل مراجع، م ۱۱۴۱

سهل‌انگاری در نماز

بعضیا به هر بهانه‌ای مثل بیماری، سفر، سرما، جو نامناسب، خطر، ناپاکی (جنابت)، آرایش کردن یا تو شب عروسی و یا هر بهانه دیگه ای نماز رو تعطیل می‌کنن. اما نماز در هیچ شرایطی از آدم ساقط نمیشه.

نیت عبادت

بعضیا فکر می‌کنن نیت عبادتشون رو باید به زبون بیان. اما اینکه الان بدونی داری چیکار می‌کنی کافیه. مثلاً بدونی الان داری نماز ظهر می‌خونی یا روزه واجب می‌گیری و ...

توضیح المسائل مراجع، ج ۱، ص ۵۵۳، م ۹۴۳
فرهنگ نیوز

باید آخرین نفر باشم!

همسر شهید رجایی می‌گوید: به خاطر

ترور منافقین مجبور شدیم پنجره اتاق‌ها را ببندیم، به همین دلیل اتاق‌ها خیلی

گرم شده بود. آقای رجایی با دیدن این وضع، در تعاونی

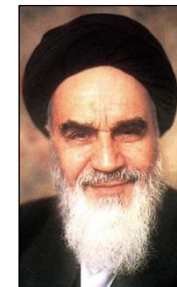
محل برای خرید کولر ثبت‌نام کرد. یک روز یک کولر آوردند تا نصب کنند. به ایشان گفتم: «سفارش شما بوده؟» گفت: «نه من سفارش نداده‌ام، می‌توانید کولر را برگردانید.» بعداً از ایشان سؤال شد: چرا باوجوداینکه کولر نداشتید آن را برگردانید؟ جواب داد: «اگر قرار است کولر داشته باشیم، ما هم مثل بقیه مردم باید در نوبت قرار بگیریم. اگر هم قرار است به من کولر بدهند، به خاطر مسئولیتی که دارم، باید آخرین نفری باشم که کولر بگیرم» تا زمان شهادت ایشان کولر نداشتیم.

حسن عسکری‌راد، خاطراتی از شهید رجایی، موسسه فرهنگی منادی تربیت، ۱۳۸۲، ص ۱۱۰

خواب را بر بچه تلخ نکن!

اصلاً برنامه‌شان بر بیدار کردن صبح نبود، یعنی اگر خدمت ایشان می‌خواهیدیم چه نماز شب و چه نماز صبح را چنان آرام می‌خواندند که ما اصلاً بیدار نشویم. هیچ‌وقت برای نماز کسی را بیدار نمی‌کردند، مگر کسی می‌سپرد.

خانواده‌ی شوهرم، برنامه‌شان این بود که صبح بچه را بیدار کنند و همسر صبح‌ها دخترم را که مکلف شده بود، بیدار می‌کرد. امام وقتی از ماجرا باخبر شدند، برای همسرم پیغام فرستادند که خواب را بر بچه تلخ نکن.

این کلام، آن چنان مؤثر افتاد و اثر عمیق بر روح و جان دخترمان برجای گذاشت که بعد از آن خودش سفارش می‌کرد که برای اقامه‌ی نماز صبح به‌موقع بیدارش کنیم.

نقل از دختر امام

امیرحسین با آن هیكل چاق و درشت، خودش را به‌زور از لای نیمکت کشید بیرون و با همان شیطنت همیشگی گفت: آقا، شاید خدا ما رو آفریده که زن بگیریم و تشکیل خانواده بدیم! هنوز جمله‌اش تمام نشده بود که کلاس از خنده منفجر شد. آقای صبوری با آرامش از روی صندلی بلند شد، چند قدمی آمد سمت بچه‌ها و همان‌طور که لبخند به لب داشت، منتظر بود تا بچه‌ها دیدگاهشان را بگویند. عماد از جا بلند شد و با صدای بی‌جوهرش گفت: آقا اجازه؟ من فکر می‌کنم خدا ما رو آفریده که بنده خوبی باشیم.

آقای صبوری دستی به شانه عماد زد و گفت: آفرین عمادا! بشین پسر! بعد هم رفت جلوی تخته ایستاد تا همه را ببیند و ادامه داد: بچه‌ها، همه چیزهایی که گفتید درست بود: خدا ما رو آفریده که توی این دنیا زندگی کنیم، تشکیل خانواده بدیم، امتحان بشیم و خوب و بدمون معلوم بشه و خیلی چیزهای دیگه؛ ولی هدف اصلی از خلقت ما انسان‌ها به گفته خود خدا، عبادت و بندگی خداست. خدا همه زمین‌ها رو فراهم می‌کنه تا با اطاعتش رشد کنیم و به کمالی که برامون در نظر گرفته، برسیم. آیه‌ای که روی تخته می‌نویسم، یادداشت کنید و سعی کنید که حفظش کنید. این آیه جواب خود خدا به این سؤاله:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ذاریات، ۵۶

لحظه‌ای تدبر

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ جن و انس را نیافریدم، جز برای اینکه عبادتم کنند [و از این راه، تکامل یابند و به من نزدیک شوند].

کمال معنوی و کمال الهی انسان‌ها این است که به عبودیت برسند. ﴿لِيَعْبُدُونِ﴾ را معنا کردند به ﴿لِيَعْرِفُونِ﴾. این معنایش این نیست که عبادت به معنای معرفت است؛ بلکه به معنای این است که عبادت بدون معرفت معنی ندارد، امکان ندارد، عبادت نیست. بنابراین جامعه‌ای که به عبودیت خدا می‌رسد؛ یعنی به معرفت کامل خدا می‌رسد، تخلّق به اخلاق ... پیدا می‌کند. این، آن نهایت کمال انسانی است.

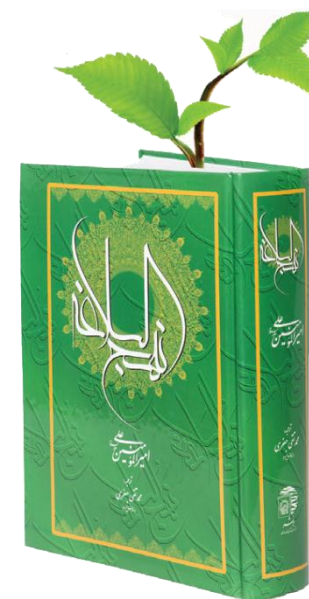
تابهشت، دفتر ۲۶، آستان قدس رضوی

از کلام امیر

امیرالمؤمنین، امام علی(ع) بیشتر اوقات، وقتی که روی منبر می‌نشستند، قبل از خطبه می‌فرمودند:

ای مردم، از خدا بترسید که هیچ کس بیهوده آفریده نشده است تا به بازی بپردازد و به حال خود رها نشده است تا خود را سرگرم کارهای بی‌ارزش کند و دنیایی که در نظر او زیبا جلوه می‌کند، جانشین آخرتی نشود که آن را زشت می‌پندارد و مغروری که در دنیا باهمت والای خود، به پیروزی [در مقام] رسیده، چون کسی نیست که در آخرت به کمترین بهره رسیده است.

نهج البلاغه، حکمت ۳۷۰

دو راه درمان!

حضرت آیت ... سید عبدالکریم کشمیری (قدس سره) می‌فرمودند: برای از بین بردن صفات رذیله دو راه درمان وجود دارد یکی راه مجاهده است که انسان باید زحمت و ریاضت بکشد تا آن‌ها را بیرون کند. اما یک‌راه دیگر هم هست که اگر به این مقام برسد همه رذایل باهم از بین می‌رود مثل کسی که در حال غرق شدن باشد و یک نفر بیاید او را نجات بدهد یا کسی که مثلاً پایش یا دستش نجس است و در آب کُر، همه بدنش تمیز و طاهر می‌شود. آب کُر یعنی یاد خدا. اگر یاد خدا دائم باشد، صفات رذیله همه‌اش باهم برچیده می‌شود و این یاد و محبت خدا مانع می‌شود که انسان کار زشتی انجام دهد. ایشان باینکه خودشان خیلی ریاضت کشیده بودند، اما راه دوم را که محبت [و یاد] خداست صلاح می‌دانستند و خیلی بر آن تأکید داشتند.

حسین کربلایی، یاد حق، انصار المهدی، چاپ اول ۱۳۹۲، ص ۳۶

رزق و روزی

آیت ... ناصری فرمودند که در کودکی با پدرم رفته بودیم جهت چیدن گندم دیدیم که زنبوری دانه گندمی را برداشت و رفت چندی بعد دومرتبه زنبور گندمی دیگر برداشت و رفت. کنجکاو شدیم که خوراک زنبور گندم نیست پس گندم‌ها را کجا می‌برد!
به دنبال زنبور رفتیم تا به دیوار گلی رسیدیم که در شکاف آن دیوار کبوتری کور بود که زنبور گندم‌ها را برای او می‌برد ...
حالا در مورد رزق من و شما آیا خداوند بی‌خیال است؟؟!

